

Tuesday, October 20, 2009

Stalin värre än Hitler

av Ulf Erlingsson
2009-10-19 publicerad här 2009-10-20

Introduktion av Leif Erlingsson: Det är särskilt roligt att få ha denna artikel även på min blogg då den handlar om vår farfar. Medan vår morfar fick sina barndomsvänner med familjer mördade av bolsjevikerna 1917, i Kotka, så kom farfars dust med revolutionens något mer mogna frukt 1933.

Tidigare publicerad på blog.erlingsson.com.

Stalin var värre än Hitler. Den som säger nåt annat är okunnig. Och Gudarna skall veta att det finns många okunniga i världen.

Tänk er Tyskland fyllt med statyer och hyllingsdikter för Hitler på allmänna platser. Så är det med Stalin i dagens Ryssland.

I kalla siffror hade Stalin livet av långt fler oskyldiga än Hitler hade. Han utrotade alla självägande bönder.

Min farfar, Knut "Attarparn" Nilsson, besökte Sovjetunionen vårvintern 1933 på inbjudan av Stalin. Han var där i flera månader. De förevisade bland annat de utländska gästerna en kolchos, en storbruksfarm, i Ukraina. Där fanns moderna maskiner, traktorer och plogar. De flesta gästerna var kommunister med arbetarbakgrund. Men min farfar var en småbrukare från Halland, så han förstod att de som använde maskinerna inte visste något om jordbruk: De hade inte ställt in plogen utan släpade den ovanpå jorden. Han gick fram och ställde in den så att den började plöja. Då erbjöd de honom att stanna kvar och jobba där. Han tackade för erbjudandet och sa att om han bara fick en liten täppa att själv odla grönsaker och så på, så kunde han väl bo där. Men se det gick inte för sig.

Hans slutsats av detta besök var att det inte fanns några bönder kvar i Ukraina. Om det inte fanns en enda kompetent bonde ens på den finaste mönsterfarm, och de inte tillåter något privat jordbruk, ja då måste ju bönderna vara ur livet. Först sextio år senare erkände Sovjetunionen, vid sitt sönderfall, att alla bönder hade mördats. Det var långt fler än de som dog i förintelsen.

Attarparn höll ihop med en annan av de utländska gästerna. Vid ett tillfälle anmälde de båda att de var sjuka, och ämnade stanna på hotellet istället för att åka på dagens utflykt. Farfar knöt ihop lakan och klättrade ut genom fönstret, för att se sig om på egen hand. Då såg han att allt de förevisats var kulisser, vilka han kallade Potemkinkulisser med referens till den ryska historien.

Kvällen före hemresan bjöds alla gästerna på en middag i Kreml, med Stalin. Attarparn hade fått en avskild bordsplacering, men hans vän satt nära politruckerna. Eftersom Attarparn kunde lite ryska (från då han bodde i rysktalande delen av Alaska), beslöt de att byta plats, i hopp om att farfar skulle kunna höra vad de pratade om. Mitt i middagen blev det stor uppståndelse hos hans vän. Ryssarna hade tydligen förstått att det var fel person, och de tog honom till sjukhus och magpumpade honom.

Den slutsats de drog av detta var att maten hade varit förgiftad. Som bekant försvann både den danska och den bulgariska kommunistpartiledaren spårlöst vid besök hos Stalin i Moskva.

Väl hemkommen köpte Attarparn en T-Ford (en bilmodell han tidigare kört som taxi i Los Angeles) och började köra land och rike runt för att hålla föredrag om "Sanningen om Sovjetunionen". Det var inte populärt hos kommunisterna, och han utsattes för ett flertal mordförsök innan han bytte ämne och började prata om miljövärd och varnade för att valarna höll på att utrotas (han hade jobbat som valfångare i Sydatlanten direkt efter Första Världskriget).

Nu, efter Sovjetunionens sönderfall, så har farfars misstankar besannats att ordern att döda honom kom från Moskva. De försökte slå ihjäl honom, men han hoppade ut genom ett stängt fönster och lyckades värja sig med en rörtång medan bilen rullade igång (den hade ju vevstart). De flyttade bilen så att den stod framför ett stup, i hopp om att han skulle rulla igång den utan att märka något. De sköt mot honom då han körde, men kulan flög igenom kupén utan att träffa honom.

Vid det försträmnda mordförsöket fick han igång bilen och kunde köra ifrån kommunisterna. Han körde hela natten och kom på morgonen hem till Falkenberg. Där stannade han vid sin vanliga kiosk för att köpa dagens tidning. "L..I..lever du?", stammade kioskägaren. "Det står i tidningen att du är ihjälslagen!" Så berättade han i alla fall för mig att det gick till, om jag inte missminner mig.

I relativ nutid finns det en svensk kulturpersonlighet som har påstått att Attarparn var nazist. Det var dock inte något som någon i hans familj hade märkt något av. Det hade ju också varit omöjligt för honom att få en inbjudan av Stalin om det hade varit sant, så påståenden är helt absurt. Han var lika mycket mot all auktoritetstro. Kanske hade han tagit intryck av anarkosyndikalisterna i San Diego på det tidiga 20-talet, det internationella fackförbund som hade sin största styrka i tid och rum just där och då. Han var i alla fall skeptisk mot alla organisationer, även partier. Fast det finns ju anledning. Som han brukade säga, "Har du en dollar och femton cent, kan du muta både guvernör och president."

Att han hade läst Mein Kampf är däremot en annan femma. Det betyder ju inte att han var nazist. Tvärtom, han läste Hitlers program - till skillnad från de flesta - och försökte sedan varna folk för Hitler. Det var ju ingen hemlighet att Hitler hatade judar. Det var bara det att folk inte iddes att ta reda på vad han verkligen planerade göra.

Därmed åter till nutid. Hugo Chávez planer och göranden och låtanden är också allmängods, men svenska "kulturpersonligheter" ids inte ta reda på fakta. Därför kan de helhjärtat stödja FN och USA i att kräva att en bona fide diktator med våld sätts in som president i Honduras, och att den konstitutionella demokratin därmed upphör. Det är samma intellektuella lathet som gjorde förintelsen möjlig, och som gör att många fortfarande ser förintelsen som värre än Stalins mord av bönder i Ukraina.

Ulf Erlingsson
2009-10-19 publicerad här 2009-10-20

Tillägg i samband med denna publicering, av Leif Erlingsson:

Fick i dag, 2009-10-20, DSM Nr 4 / 2009 Årgång 64 i brevlådan. I ledaren, s.3, citeras Olof Palme, min understrykning:"Man ["68-vänstern"] drömmer om konfrontationen och polariseringen, som kunde skapa en revolutionär situation i vårt land. Man utnyttjar den medvetna lögnen och kallar den samhällskritik och talar om en yttrandefrihet, som man i grunden förmenar alla andra än sig själva. Dessa extremister bär diktaturen i sitt hjärta."Vurmen för revolution i Sydamerika och föraktet för demokratins regelverk bland dagens extremvänster gör Palmes ord lika aktuella i dag.

Läs gärna denna text av "Attarparn": "Det naturliga Manifestet" "The natural Manifesto" Knut "Attarparn" Nilsson var långt före sin tid. I dag börjar en del så smått inse det han fattade för 50 år sedan.

Inlagd av Ulf Erlingsson i Hugo Chavez, Nazism, Honduras, Adolf Hitler, Attarparn, Josef Stalin, Vänstern, Kommunism, Marxism kl 23:17

Sunday, September 27. 2009

Sanningen som femtekolonnare i kampen mot imperialismen

av Leif Erlingsson
2009-09-27 18:46

Ingen juridisk rapport finns över huvud taget som säger att det var en kupp i Honduras. Detta är dock inom antiimperialismen en obekväm sanning, som därför undertrycks, censureras. Och envar som vågar påpeka den utpekas som femtekolonnare, kuf, konspirationsteoretiker, CIA, o.s.v.. Att den högsta sakkunniga expertisen i USA:s lagstiftande församling har kommit fram till att det INTE var en kupp är betydelselöst i sammanhanget. (Schock_CRS_Report_Honduras.pdf)

"Antiimperialistvänstern" / "fredsvänstern" representerar, som jag tråkigt nog har upptäckt den hårda vägen, det gamla paradigmet där agenda och ideologi har företräde framför sanning. Sanningen är i detta paradigm av underordnad betydelse, den är underställd agendan. Därav hyckleri. I detta ideologidrivna paradigm är det kuferi och stolletänkande att låta "the chips fall where they may", och peka på vad som verkligen är sant, likt ett barn som säger att "kejsaren är naken". För enligt ideologin är kejsaren ju påklädd! (Som min bror Ulf skrev på min blogg 2009-06-02 i texten "Censurien på DN", "De nya idéerna, som baseras på sanningen, har redan nått alltför många människor för att kunna stoppas tillbaka i asken igen.")

Jag har själv kallats allt ont av allt större grupper, alltifrån religiösa till olika politiska grupper, och allt därför att jag tänker själv och vägrar låta sanning vara underställd agenda. Enligt somliga religiösa på högerkanten så är jag utkastad i det yttersta mörkret, fördömd för evigt. Enligt vissa på vänsterkanten så är jag "CIA" - motsvarande begrepp inom den tankesfären. Enligt andra på vänsterkanten, som känner mig bättre, så är jag "kuf" som ägnar mig åt "stolletänkande". Det alla försöker dölja är att de i praktiken är fiende till sanning och yttrandefrihet, trots att de stöder den i retoriken. Retoriken är endast till för att stödja den egna agendan!

Världen styrs tyvärr av några få individer inom varje område, media, klimat, politik o.s.v. som definierar vad som är "sant", och som låtsas att alla har fått komma till tals. Medan det i praktiken i själva verket råder censur, så att världen i själva verket styrs av okunskap och ovetande.

Jag själv och min bror Ulf är ett par av representanterna för de gryende nya sanningsbaserade idéerna, där vi vägrar låta agenda och ideologi vägleda oss i hur vi tar till oss information. I det här sammanhanget vill jag förresten påminna antiimperialister att om de accepterar vänster-intervention i Honduras så kan de inte samtidigt kritisera att Israel och USA intervenerar mot andra länder. Förlorar man det moraliska övertaget så är man borta. Det hjälper ej heller att såsom marxisten definiera sina begrepp så att den som är utsatt för imperialism ej själv kan vara imperialist, för det går ingen utomstående på. Förlorar man det moraliska övertaget, så förlorar man allt. Här länk till Ulfs analyser: <http://blog.erlingsson.com/> Just nu sprids det friskt med lögn mot mig och mina vänner. Därför en generell brasklapp: Om jag inte själv har sagt att jag står för något, så är det lögn när det sägs om mig.

Leif Erlingsson
2009-09-27 18:46

Inlagd av Leif Erlingsson i Hugo Chavez, Antiimperialism, Honduras, Vänstern kl 18:46

Wednesday, September 23, 2009

Tea Party Movement och marchen mot Washington 2009-09-12

För någon vecka sedan fick jag kännedom om massdemonstrationer mot Washington, men först nu kommer jag mig för att göra det våra nyhetsmedier redan borde ha gjort, sprida nyheten genom några olika länkar: "Mainstream Media Cover-Up Implodes As World Discovers 2 Million Marched In Washington DC Saturday 12th September 2009" - MÅNGA BILDER! Wikipedia: "Tea Party protests". Google "Tea Party Movement" "March on Washington" "September 12". Jag kanske skriver något om det senare, men just nu vill jag bara få ut länkarna så andra hittar informationen.

En annan snedvinklad utveckling är den i Honduras, där bilden spridits att den skulle vara Obama/USA som stött "en militärkupp". Min bror har även i internationellt perspektiv gjort ett storartat arbete för att presentera hur Honduras institutioner och demokrati själv uppfattar sig själva. I det sammanhanget vill jag påminna antiimperialister att om de accepterar vänster-intervention i Honduras så kan de inte samtidigt kritisera att Israel och USA intervenerar mot andra länder. Förlorar man det moraliska övertaget så är man borta. Självfallet blir Ulf - och jag - hatade för att vi står för vad vi tror på. Men som sagt, förlorar man det moraliska övertaget, så förlorar man allt. Här länk till Ulfs analyser: <http://blog.erlingsson.com/Leif> Erlingsson
2009-09-23

Inlagd av Leif Erlingsson i Folkresning, USA, Venezuela, Hugo Chavez, Antiimperialism, Honduras
kl 19:33

Friday, September 18. 2009

Vad hände i Honduras?

Att förstå historiska skeenden medan de pågår är i stort sett omöjligt. Men med både tidiga tips - som ger den som analyserar fixpunkter - och senare efterforskning är det möjligt att skapa sig en bild av vad som skedde utifrån fakta snarare än människors tyckanden.

Det har nu Ulf Erlingsson gjort på blog.erlingsson.com, läs vad han genom egna efterforskningar har kommit underfund med i...

"Vad hände i Honduras?"

"Chávez hotade med krig om inte omröstningen för att kasta ut den konstitutionella demokratin blev av"

<http://blog.erlingsson.com/?p=1011>

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokrati, Fred, Venezuela, Hugo Chavez, Honduras, Vänstern kl 10:15

Sunday, June 3. 2007

"Fri" journalistik ?

av Stig Broqvist
2007-05-25

Med tack till Miljömagasinet, där denna artikel fanns införd 25 maj 2007 årg 27 nr 21 sidan 16.

Martina Josefsson (MJ) skrev en artikel "Värna den fria journalistiken" i Miljömagasinet nr 18 2007, som bara inte kan få stå oemotsagd. Visst skall man värna den yttrandefrihet, tryckfrihet och fri journalistik, men i vilken utsträckning finns den?

MJ skrev "... försökte ge min syn på journalistiken som en objektiv informationskanal" och "För de allra flesta journalister är ändå uppriktigt nyfikna människor, ivriga att avslöja maktens misstag och som vill göra sitt bästa för att lägga sanningen i dagen." Visst finns det en del sanningssökande journalister, t.ex. i miljöpress, i vänsterpress, i Uppdrag Granskning och några till, men min huvudsakliga erfarenhet av journalister är något helt annat. Jag har ändå varit aktiv i freds-, miljö- och solidaritetsfrågor i ca 45 års tid.

När jag i tonåren i början på 60-talet gick med i kampen mot svenska atomvapen, skrev Aftonbladet att demonstranterna var skäggiga kommunister i stövlar. Det stämde inte med det jag såg. När jag i slutet på 60-talet hörde den amerikanske desertören sergeant Edwin Arnett berätta om hur USA i Vietnam gång på gång gick in i byar och dödade alla, mest kvinnor och barn och att den soldat som vägrade omedelbart sköts ihjäl av officern, så vägrade de stora tidningsdrakarna återge detta. Ett år senare, när han tröttnat på ankdammen och återvänt till USA för att ta sitt fleråriga fängelsestraff, berättade de svenska tidningarna om Song My-massakern som en enstaka händelse. Under kärnkraftsdebattens tid före folkomröstningen 1980 var nyhetsbevakningen grovt vinklad till kärnkraftens fördel.

Det har inte blivit bättre under senare år tvärtom. Sedan 1990, när nyliberalismen gjorde sitt segertåg i Sverige, har indoktrineringen om att det skulle vara nödvändigt med nedskärningar i offentliga sektorn varit massiv och passiviserat stora delar av befolkningen. När jag som ersättare i kommunfullmäktige 1991-94 hade åtskilliga interpellationer och debattinlägg, skrev Helsingborgs Dagblad (HD) inte ett ord om vad jag sade utom en gång och då var det grovt förvanskat för att förlöjliga mig. Även politiska motståndare uttryckte ibland respekt för att jag lyckats ta reda på så mycket avslöjande fakta. I HD:s årliga helsideskåseri över de 10-15 mest intressanta politikerna under den mandatperioden var jag alltid med, men inte i seriösa reportage från kommunfullmäktige. Denna mobbing från HD:s sida bidrog till att jag också mobbades ut från Miljöpartiet de gröna. Denna mobbing gäller inte person utan i första hand politisk linje. Den som avviker för mycket från den nyliberala ideologin beskrivs som verklighetsfrämmande eller tystas bara ner.

Den växande ungdomsrörelsen mot globaliseringen slogs 2001 brutalt ner av batonger, kulor och en nästan helt partisk journalistik, som försvarade makthavarna. Massor av människor skräms till tystnad av rädsla att förlora jobbet och massmedia avslöjar sådana skandaler ytterst sällan. Vi "välfärdskramar", som kämpat mot nedläggning av skolor eller sjukvård, beskrevs i TV-programmet "Djävla politiker" 2004-12-15 av "Dokument inifrån" som en mordhotande pöbel dubbelt så hemska som nazister. Alla de dokument, som vi försett journalisterna med och som visade hur politiker och höga tjänstemän gång på gång med vilseledande uppgifter, med olagliga och odemokratiska metoder drev igenom sin vilja, struntade dessa TV-journalister fullständigt i liksom TV-ledningen och Granskningsnämnden struntade i våra krav på debatt och bemötande.

Efter 11 september 2001 har den lilla demokrati som fanns trängts tillbaka ännu mer. Visserligen är flera journalister kritiska mot utvecklingen, men desto fler stämmer in i "kriget mot terrorism"-kören. De som gjorde samma sak som norska motståndsmän, frihetskämpar, under nazisternas ockupation beskrivs nu som terrorister i flertalet medier. Världens kanske mest demokratiska ledare Hugo Chávez, som vågade kalla världens värste terrorist George Bush för el diablo, djävulen, i FN:s generalförsamling, som till skillnad från svenska politiker bygger ut skola och sjukvård och förbättrar för de fattiga, och som vunnit alla val sedan 1998, beskrivs av många svenska massmedier som en halvdiktator. Att de svenska makthavarna bakom ryggen på svenska folket för in Sverige i Nato, som numera är en anfallsallians, och för in Sverige i krig (Sveriges 190-åriga fred är slut) avslöjas lite grann i vissa radio- och TV-program, men inte i de stora nyhetsprogrammen.

I förra årets valrörelse kände Helsingborgs Dagblad (HD) till diverse oegentligheter kring makthavarnas planer på att

riva fullt användbara, moderna skolbyggnader på Magnus Stenbocksskolan i Helsingborg och bygga en ny skola. Den oinsatte fullmäktigeledamoten fick intrycket av handlingarna att man skulle riva den äldsta byggnaden, som utrymts p.g.a. försvagade bjälklag, men det huset skulle byggas om till bostäder. I handlingarna hänvisade makthavarna till avtalsförslag och beräkningar, som man sedan förnekade existensen av när jag ville granska dem. Detta visste HD om, men de vägrade publicera skandalen. Ett avslöjande skulle ha varit positivt för det enda partiet som aktivt gick emot rivningen, nämligen det då nybildade Helsingborgspartiet, som för övrigt det parti i kommunalvalet som var bäst både på miljö och att försvara välfärden. Dessutom stödde HD, som vill framstå som antirasistiskt, Sverigedemokraterna genom att återge deras påstående att de var emot rivningen av den skolan utan att avslöja att sd röstat för rivningen i kommunfullmäktige.

Mot denna bakgrund framstår MJ:s artikel som ett hån mot dem som kämpar för att sanningen skall fram. MJ skriver: "Människor kan ju inte få en annan bild av media än den som serveras på löpsedlar och det som skrivs i tidningarna". Detta är ett underkännande av människors tankeförmåga. Människor som har egna erfarenheter av händelser, som sedan skildras i massmedia, kan många gånger se att massmedias bild av sig själv som objektiv och sanningssökande inte alltid stämmer.

MJ skriver att "i grund och botten är den fria journalistiken någonting gott" och värnar för att vi kan bli "manipulerade av vår statsmakt" och att vi utan den fria pressen inte skulle "kunna få tillgång till annan objektiv information". Att vi är många miljömedvetna medborgare som kan skaffa fram viktig information beror främst på offentlighetsprincipen. Visst är det bra att vara kritisk mot statsmakten, men de stora massmedierna är verkligen inte fria från mäktiga ekonomiska intressen. Är MJ verkligen så aningslös, att hon inte har tänkt på det.

En del journalistik är verkligen bra. En av de allra bästa är Dokument utifrån film "Chávez Statskupp framför kameran", som handlar om den USA- stödda statskuppen 2002, där folket efter tre dagar hade återfört sin lagligt valde president Hugo Chávez. Där var det så att de privata TV- kanalerna spred massor av lögner och en del deltog aktivt i kuppen, medan den enda statliga kanalen berättade sanningen.

Om de stora massmedierna hade varit så objektiva som MJ påstår, hade inte Miljömagasinet behövts. Jag hoppas att inte Miljömagasinet förfaller till att sprida dimridåer om att flertalet journalister söker sanningen.

Stig Broqvist
2007-05-25

(Publicerat med tillstånd.)

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: media, Mediernas uppgift, Mediebegravningar, propaganda, spin, Hugo Chávez, Venezuela

Inlagd av Stig Broqvist i Media, Propaganda, Krigspropaganda, Politik, USA, Indoktrinering & hjärntvätt, Venezuela, Hugo Chavez, TRYCK, Nyliberalism kl 23:18

Friday, May 4. 2007

De vet vad de måste göra

av Leif Erlingsson
2007-05-04

Efter 500 år av europeisk erövring återerövrar nu latinamerika sitt oberoende. De fattigaste tar kommando över sina liv. Människor frågar sällan "vad kan jag göra?" De vet vad de måste göra. Detta säger Pablo Navarrete, citerande Noam Chomsky, och John Pilger i en intervju om John Pilgers nya film *The War on Democracy*.

I den omtalade filmen visas, berättas det, hur det länge förts krig mot demokratin, bakom en falsk fasad avsedd att förvända intellekten och moralen hos oss alla. Och hoppet är alltså att de vanliga människorna i latinamerika nu tar kommando över sina liv, vet vad som måste göras, och gör det!

Här hemma är vi ännu förblamade. Ska vi också behöva utsättas för ett århundrade av terror, för att vi ska vakna? Pilger anser att journalister bör vara vaktposter mot glömskan, att vanligt folks kamp mot makten är minnets kamp mot glömskan. (Makt = glömska?) Något säger mig dock att ett moraliskt uppvaknande här hemma är nära, inom något år. Nämligen att det självgodas tjattret tystnat på de flesta mailinglistor jag är på. Och jag har fått samma signal från andra, som jag stämt av med. Det finns säkert många forum där tjattret fortfarande pågår, men om det tystnat på så många håll som jag nu upplever, då är det en signal att människor förstått att invanda referenser inte längre gäller, och att de håller på att re-orientera sig i tillvaron. Du tystnar, medan du re-orienterar dig. Det har jag gjort, i mina värsta re-orienteringsfaser. Tycks som många kan befinna sig i riktigt omfattande om-lärning. Det ska bli mycket intressant att se hur det allmänna medvetandet ser ut, om ett par år.

Leif Erlingsson
2007-05-04

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION

PDF "printout"

LÄS MER: [Alliansfria rörelsen](#)

Andra bloggar om: [Pilger](#), [John Pilger](#), [latinamerika](#), [War on Democracy](#), [moraliskt uppvaknande](#), [propaganda](#), [demokrati](#), [spin](#), [bolivirianska revolutionen](#)

Inlagd av Leif Erlingsson i [Demokratiskt arbete](#), [Folkresning](#), [Revolution](#), [Propaganda](#), [Demokrati](#), [Rättvisa](#), [Fred](#), [Andligt uppvaknande](#), [Global rättvisa](#), [Frihet](#), [Noam Chomsky](#), [Alliansfria rörelsen](#), [Venezuela](#), [Hugo Chavez](#) kl 22:39

Friday, September 22, 2006

Den alliansfria rörelsen eller pseudodemokrati

Hugo Chavez tal i FN: Rise Up Against the Empire. Chavez vill bekämpa terrorismen och nämner ett antal grova terrorister som understöds och beskyddas av självaste USA. Chavez hymlar heller inte, "Djävulen var här i går, precis här", och han gör korstecknet. "Och det luktar fortfarande svavel." "I går, mina damer och herrar, från detta podium, talade presidenten för Förenta Staterna, den gentleman jag refererar till som djävulen, som om han ägde världen. Verkligen. Som ägaren av världen." Chavez sa att FN har reducerats till en diskussionsklubb: "FN systemet, fött efter andra världskriget, har kollapsat. Det är värdelöst. Javisst, det duger till att föra oss tillsammans en gång om året, träffas och formulera uttalanden och förbereda alla möjliga långa dokument, och lyssna på goda tal, som Abels i går, eller president Mullahs. Ja, det duger det till." Han talade om de alliansfria staterna som gått samman och stödet för att ombilda FN utanför USA, t.ex. i Venezuela. Som exempel på att USA inte längre fungerar som FN:s hem nämnde han att hans egen läkare och säkerhetsansvarige inte ens släppts av flygplanet! Självt skulle jag vilja tillägga att det finns många exempel på olagliga arresteringar av personer som mellanlandat i USA varför jag själv propagerar för att flygrutter måste ändras så man inte längre mellanlandar i USA utan hellre t.ex. på Kuba, då det är tryggare. (Alla översättningar av Leif Erlingsson.)

Tillägg: Det rapporteras att FN:s generalförsamling applåderade i fem (5) minuter efter detta tal... Det säger något om de uppdämda känslor det ger uttryck för. Känslor som inte normalt kommer till uttryck.

Till Chavez klarspråk ovan kan tilläggas att NATO-Experten Dr. rer. pol. J. B. Koepl, som ett flertal gånger satt i möte med Zbigniew Brzezinski i Vita Huset, har sagt att "allt vi nu har är pseudo-demokratier", och att det som nu pågår är ett krig mot alla människor, med målet att införa global diktatur. I artikeln nämns hans bok "The Most Important Secrets in the World". Kortare citat på originalspråk från länken: "All we have now are pseudo-democracies."

Koepl recalls meeting U.S. Congressman Larry McDonald in Nuremburg in the early 80s. McDonald, who was then contemplating a run for the Presidency, was a severe critic of these elites. He was killed in the Russian shootdown of Korean Air flight 007 in 1985. Koepl believes that it might have been an assassination. Over the years many writers have made these allegations about 007 and the fact that someone with Koepl's credentials believes that an entire plane full of passengers would be destroyed to eliminate one man offers a chilling opinion of the value placed on human life by the powers that be.

In 1983, Koepl warned, through Op-Ed pieces published in Newsweek and elsewhere, that Brzezinski and the CFR were part of an effort to impose a global dictatorship. His fall from grace was swift. "It was a criminal society that I was dealing with. It was not possible to publish anymore in the so-called respected publications. My 30 year career in politics ended.

"The people of the western world have been trained to be good consumers; to focus on money, sports cars, beauty, consumer goods. They have not been trained to look for character in people. Therefore what we need is education for politicians, a form of training that instills in them a higher sense of ethics than service to money. There is no training now for world leaders. This is a shame because of the responsibility that leaders hold to benefit all mankind rather than to blindly pursue destructive paths.

"We also need education for citizens to be more efficient in their democracies, in addition to education for politicians that will create a new network of elites based upon character and social intelligence."

Koepl, who wrote his 1989 doctoral thesis on NATO management, also authored a 1989 book -- largely ignored because of its controversial revelations -- entitled "The Most Important Secrets in the World." He maintains a German language web site at www.antaris.com and he can be reached by email at jbk@antaris.com.

As to the present conflict Koepl expressed the gravest concerns, "This is more than a war against terrorism. This is a war against the citizens of all countries. The current elites are creating so much fear that people don't know how to respond. But they must remember. This is a move to implement a world dictatorship within the next five years. There may not be another chance." Dr. Koepl är knappast ensam om att påtala att vi lever i låtsasdemokrati. I Le Monde diplomatiques september 2006 nummer läser vi "Democracy in the West may now be more formal than real" i artikeln "A world of conflict since 9/11 - The will to undemocratic power". Här observeras hur respekt för lagens bokstav ersätts med verkställande makt - makthavaren är lagen. Jag tror att den korrekta termen för detta styrelseskick är kungamakt,

kungen bestämmer. (Sedan kan man kalla honom "president" eller "statsminister" om man tycker det är "kul", och byta ut frontmannen - den 'demokratiskt valde' - med lämpliga mellanrum, så att 'demokratin' upprätthålls.) Då bestämmer kungen vad som är OK och inte, och alla håller sig väl med honom för att slippa åka in/dingla i galgen.

I många 'demokratier' är även yttrandefriheten begränsad. Curt Maynard berättar i "The Anti-Fascism Wolf in Sheeps Clothing" hur det i några europeiska länder är olagligt att ifrågasätta den officiella sanningen kring förintelsen, ens i mindre detaljer, ens när ifrågasättandet refererar till bevisade fakta och den officiella versionen innehåller bevisade allvarliga fel. Det är så att säga 'religion'; en helig ko som inte ö.h.t. får ifrågasättas.

Emil André Røyrviks beskriver i sin artikel i Norska "Samtiden" angående 11 september 2001 konspirationen - det är ju per definition en konspiration oberoende vilka man sedan tror ligger bakom - hur även de officiella konspirationsteorierna (de skiftar och ändrar sig ibland, men kretsar kring vissa teman) kring 11 september 2001 konspirationen har gjorts till 'religion', som inte får ifrågasättas. Artikeln heter "Et globalt bedrag? 11. september i kritisk lys", av Emil André Røyrvik, i "Samtiden - tidsskrift for politikk, litteratur og samfunnsspørsmål". Här påpekas hur G W Bush den 13 september 2001 fastslog att följande dag skulle vara en "National Day of Prayer and Remembrance for the Victims of the Terrorist Attacks", och att presidenten denna dag omgav sig med attributen en kardinal, en rabbi och en imam i en ceremoni i en katedral. Røyrvik citerar vad Bush sa i denna religiösa ceremoni och konstaterar att detta var en historisk händelse av stor symbolisk betydelse. Aldrig förr eller senare har en amerikansk president deklarerat krig från en katedral. Och självfallet ej heller i närvaro av en uppsättning heliga ledare. Røyrvik konstaterar, och refererar till Meyssan och Griffin, att genom denna symbolladdade heliga religiösa krigsritual så vigde den amerikanska administrationen sin version som den enda sanna. Ren och skär fundamentalism alltså. Religion som inte får ifrågasättas.

Om man nu knyter ihop att yttrandefriheten om en annan mycket otäck historisk händelse är beskuren, med att den amerikanska administrationens version har gjorts till dogm, så kan det mycket väl komma att bli olagligt att ifrågasätta denna. Hur det blir med det visar sig inom något år. Lyckas inte vi kritiker få tillräckligt stöd för vår kritik i våra samhällen, så kan det mycket väl bli "gå till fängelse utan att passera gå", för många av oss om några år. Motståndet finns dock, se t.ex. "Senior Military, Intelligence, and Government Critics of 9/11 Commission Report".

Eliten har få skrupler, när dess position hotas. Se bara hur som varnande exempel 74 religiösa oliktankare i Texas behandlades: "The Waco Massacre" - FBI utförde en massaker. Och det onormala normaliseras. I "There is no responsible use of torture: A dangerous shift of norms", också Le Monde diplomatique, läser vi hur underhållningsindustrin normaliserar tortyr som OK. Även vissa religiösa propagandister normaliserar det tidigare otänkbara, se "Teokratisk högerfascism, utan återvändo?" (kopia) av undertecknad, där jag visar upp vidareända propagandamail, etc. Denna psykiska sjukdomsprocess vi befinner oss i har ett namn, en diagnos. Vårt samhälle - och vi med det - lider av den psykiska åkomman "Politisk Ponerologi". Problemet är att inga "män i vita rockar" finns att se till att vi kommer under behandling, så att vi inte skadar andra. Det är också en del i denna sjukdom att förakta dem som ännu är friska eller iallafall friskare: "...utvecklar samhället ifråga ett förakt för kritik byggd på fakta och förnedrar envar som slår larm. Förakt visas även gentemot andra nationer som har behållt ett normalt rationellt tankesätt, liksom för deras åsikter...". Detta är ju vad som t.ex. möter den alliansfria rörelsen, Hugo Chavez, Harold Pinter efter sitt fantastiska nobeltal, o.s.v.. I själva verket är det värre än barndomens skolgårdsmobbing. På den sista länken nyss, som går till blogginlägget Om rektorn säger att det är OK, så omnämns även ett annat bra exempel på en skrupelfri elit: Brittiska terrorister och polismördare fritas av brittiska pansarfordon ur Irakiskt fängelse, med ytterligare förluster för poliser och fångvårdspersonal som följd.

Men finns någon större svensk kritik? I etermedia har regelbundet ungefär detsamma som Göring försvarade den 18 mars 1946 vid krigsförbrytarrättegången i Nürnberg försvarats. Det finns alltså en mycket stark tendens mot verkställande makt = kungamakt och mot att "kungen" är lagen, inklusive tortyr av besvärliga undersåtar och andra. Marginella grupper märker först av detta, som religiösa extremister och fattiga i New Orleans som inte fick hjälp med förnödenheter utan istället dödades när de själva försökte finna förnödenheter i övergivna affärer. Därefter kommer antagligen vi som är öppet kritiska. Vanliga människor kan ännu så länge sova gott och inte låtsas om vad som pågår.

Tillägg: I Sverige hölls den 28-30 augusti 2005 en för allmänheten stängd konferens om demokrati med den svenska regeringen. På denna konferens var såväl Eva Golinger - förf. av "The Chavez Code: Cracking U.S. Intervention in Venezuela" - som Carl Gershman, president för organisationen som sökte störta Venezuelas president - NED - med på programmet på en panel som kallades "Supporting regime change - democratic support or intervention". Men Carl Gershman från CIA-fronten "the National Endowment for Democracy" (NED) vägrade delta om Eva Golinger skulle vara med. Hon fick därför ett brev om att hon trots att hon var inbjuden nu inte längre fick plats i programmet. Enligt brevet var hon "demokratiskt tvivelaktig", då hon skulle ha uttalat sig nedlåtande om NED:s president, Carl Gershman. Se vidare "Regeringen deltar i konferens om demokrati där man efter påtryckningar tystat kritik" (<http://life.lege.net/viewtopic.php?p=136#136>) samt "Intervju med Eva Golinger"

(<http://life.lege.net/viewtopic.php?p=134#134>).

Tendensen tycks gå mot ett auktoritärt samhälle där makten inte får ifrågasättas. Tillägg: Tortyr nu lagligt enligt USA.

Kommentar om motståndet: Det finns även bland "krigarkasten" ett i USA växande motstånd. Även där inses av allt fler att eliten inte vill dem eller någon annan väl. Jag gav ovan denna lista, klicka, på sådana personer. Se t.ex. "Senator Max Cleland -- Former member of the 9/11 Commission, resigned in December 2003." Han avgick ur kommissionen därför att den enligt honom inte var till för att finna sanningen: "One of these days we will have to get the full story because the 9-11 issue is so important to America. But this White House wants to cover it up." När en av de personer som utsetts att utreda vad som egentligen hände säger att detta inte varit syftet med utredningen, då är det närmast bevis på ett psykiskt sjukdomstillstånd, på vanföreställningar, att bortse från vikten i detta. Liksom skaparen av denna lista från vad man skulle kunna kalla medlemmar av "krigarkasten" så har även jag själv blivit tvungen att 180° ompröva mina forna fördomar, för att passa nyfunnen faktakunskap.

Kommentar om dialog med meningsmotståndare: Av egen erfarenhet vet jag hur svårt detta är, när "förakt [visas] för kritik byggd på fakta och [man] förnedrar envar som slår larm". Kan man diskutera med psykiskt ej helt normala personer? Svar: Inte "diskutera", som i ett rationellt tankeutbyte. Men man kan på olika sätt påverka. Det är härvid av absolut vikt och nödvändighet att man intränger i patientens föreställningsvärld, så att man kan söka ge respons som BÅDE känns positiv för patienten, OCH kan leda till att världen kanske inte behöver gå under. Det behövs MASSOR av psykologer, som läser på om denna sjukdom!!! ("Political Ponerology - The Scientific Study of Evil Adjusted for Political Purposes" by Andrew M. Lobaczewski.) Och de behöver övervinna sig själva för att inte stötas bort av att förlaget är esoteriskt. Det finns en orsak att inte så kallade "respektabla" förlag trycker sådana här sanningar. Och hur det kan vara på det sättet är så är inte så svårt att begripa, om man har läst hela min artikel ovan. Att gå från "respektabel" till motsatsen kräver endast att man påvisar att det "respektabla" i själva verket är ett brottsyndikat....

PS: Se UUAA Radio om hur våra kommande politiska ledare förbereds och läs mer om politik och latinamerika hos Petra i nätet.

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokratiskt arbete, 911 eller 11 september, Terrorismen, Förnekelse, Hyckleri, Regeringsterrorism, Gemensam berättelse / myt, Demokrati, Patologiska faktorer, Omvandlingstänkande, Politisk Ponerologi, Mänskliga rättigheter, Politik, USA, Alliansfria rörelsen, FN, Venezuela, Hugo Chavez kl 14:54

Sunday, September 18. 2005

Dags att skapa en sant internationell stad för FN

Venezuelas president Hugo Chavez har i FN sagt att det är dags att fundera på att skapa en internationell stad med egen överhöghet för att representera världen: ``We believe it is time to think about the creation of an international city with its own sovereignty, with its own strength and morality to represent all nations of the world. Such international city has to balance five centuries of unbalance. The headquarters of the United Nations must be in the South."

Hugo Chavez verkar vara en handlingskraftig ledare för framtiden, om han får leva och inte USA startar krig med honom (se Eva Golingers The Chavez Code: Cracking U.S. Intervention in Venezuela). Jag glädjer mig åt hans positiva framåtanda och framtidstro. Vi behöver världsledare som honom.

Och han har rätt, USA är en terroriststat och FN kan inte vara beroende av en sådan stat! Det är dags att göra något positivt istället för att bara deppa över hur illa det är ställt!

Se även "Hurricane Hugo at the U.N." av Mike Whitney, September 17, 2005, på <http://uruknet.info/?p=15839> !

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokratiskt arbete, Demokrati, Fred, Global rättvisa, USA, Alliansfria rörelsen, FN, Venezuela, Hugo Chavez kl 13:00